

Den kristna optimismen

"Herren har velat att hans barn, vi som har fått trons gåva, skall visa den ursprungliga optimistiska synen på skapelsen, den "kärlek till världen" som finns i kristendomen." (Den helige Josemaría, "Smedjan", 703)

2020-11-23

Kristen optimism är varken en sötsliskig optimism eller en mänsklig förhoppning om att allt skall gå bra.

Det är en optimism som har sina rötter i att vi är medvetna om att vi är fria och säkra på nådens kraft, en optimism som får oss att vara krävande gentemot oss själva och att anstränga oss för att varje ögonblick besvara Guds kallelse.

Smedjan, nr. 659

En kristens uppgift är att dränka det onda i ett överflöd av det goda. Det är inte fråga om att göra kampanjer mot något eller att vara antinågonting. Tvärtom: vi bör leva positivt, vara fyllda av optimism, ungdomlighet, glädje och frid. Se med förståelse på alla, på dem som följer Kristus och på dem som överger honom eller som inte känner honom.

– Men förståelse innebär inte neutralitet eller likgiltighet, utan handling.

Plogfåran, nr. 864

Jag upprepar att Herren har givit oss världen i arv. Och vi måste hålla själen och förnuftet vakna. Vi måste vara realister, utan att ge efter för uppgivenheten. Bara ett förhärdat samvete, bara den okänslighet som slentrian orsakar, bara lättsinnig slöhet kan få oss att betrakta världen utan att se det onda, att Gud förolämpas, att själarna ibland tillfogas obotlig skada. Vi skall vara optimister, men med en optimism som har sitt ursprung i tron på Guds makt – Gud förlorar inga slag –, med en optimism som inte härrör från mänsklig tillfredsställelse, från dum och högfärdig självgodhet.

När Kristus går förbi, nr. 123

Glädje, övernaturlig och mänsklig optimism, är förenliga med fysisk trötthet, smärta, tårar – för vi har ett hjärta – och med svårigheter i vårt inre liv eller vår apostoliska uppgift.

Han, perfectus Deus, perfectus Homo – fullkomlig Gud och fullkomlig människa –, som åtnjöt hela himlens lycka, ville erfara utmattning och trötthet, tårar och smärta ..., för att vi skulle förstå att man, för att vara övernaturlig, måste vara mycket mänsklig.

Smedjan,nr. 290

Herren har velat att hans barn, vi som har fått trons gåva, skall visa den ursprungliga optimistiska synen på skapelsen, den ”kärlek till världen” som finns i kristendomen.

Därför får det aldrig saknas engagemang i ditt yrkesarbete eller i din ansträngning för att bygga upp det timliga samhället.

Smedjan,nr. 703

Varför så modstulen? Är det på grund av din ynkedom? På grund av dina nederlag som ibland följer så

tätt på varandra? Därför att du
oväntat har sjunkit djupt, mycket
djupt?

Var enkel. Lätta ditt hjärta. Se, inget
är förlorat ännu. Du kan fortfarande
gå framåt, med större kärlek, med
mera känsla och med mer styrka.

Ta din tillflykt till det gudomliga
barnskapet: Gud är din Fader som
älskar dig oändligt. Där har du din
trygghet, den hamn där du kan kasta
ankar, hur mycket livets hav än må
svalla. Och du kommer att finna
glädje, styrka, optimism, seger!

Korsvägen,nr. 7, 3

Förut var du pessimistisk,
obeslutsam och likgiltig. Nu har du
förändrats fullständigt: du känner
dig modig, optimistisk och självsäker
... för till slut har du bestämt dig för
att bara söka stöd hos Gud.

Plogfåran,nr. 426

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/den-kristna-optimismen/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/den-kristna-optimismen/)
(2025-08-07)